

[Gustav Pedersen.]

slås fast, er imidlertid en anden ting. Folketingets forretningsorden er til internt brug; det er en arbejdsform, der fæstnes; det er arbejdsorganisationen, der lægges til rette, og der tilsigtes ikke nogen indflydelse udadtil — om den i visse henseender eller under visse forhold bliver plagieret, er en ting for sig — men den skal altså kun være arbejdsrammen for folketinget. Vi har altid respekteret de enkelte medlemmers ønsker i denne henseende; det vil sige, at man har kun sagt det ærede medlem frøken, når det pågældende ærede medlem har insisteret på at blive kaldt frøken. Vi har altså ikke bremset udviklingen henimod en fælles betegnelse for alle voksne kvinder.

Må jeg endvidere sige, at der har jo været lang tid til at stille ændringsforslag; vi har arbejdet med denne forretningsorden fra den første dag, vi kom ind; der har gang på gang været sendt meddelelse ud til medlemmerne både om resultater og om de spørgsmål, der var under særlig ventilation. Vi står nu her ved slutningen af efterårs-samlingen og skulle meget, meget gerne være færdige med forretningsordenen, inden vi skilles for at tage på juleferie, idet der jo er meget at forberede, til vi samles igen, og det må være naturligt, at vi har forretningsordenen, inden vi går i gang med det følgende arbejde. Der er lang vej, inden vi er færdige med dette møde, i morgen har vi møde hele dagen fra formiddag til aften; jeg kan ikke se, at jeg kan skaffe en tid til en udvalgsdrøftelse af dette spørgsmål, og jeg synes ikke, det er rimeligt, at man efter en så lang behandling stiller et ændringsforslag, som der ikke er tvivl om at adskillige medlemmer kunne ønske at få virkelig behandlet, fordi det jo skaber et præcedens på en række områder — vel at mærke hvis det er tilsigtet, og det må jeg forstå, for ellers kan vi jo blot tage det til efterretning, når dette forhold ordnes andesteds. Det er jo ikke sådan, at forretningsordenen er noget permanent, noget i retning af en grundlov; den er ændret 11 gange i perioden mellem 1920 og 1953, det vil altså sige, at det er temmelig almindeligt, at man ændrer den, og det er mest sandsynligt, at vi forholdsvis hurtigt kommer til at behandle den igen, fordi det nu engang

er sådan, at en hel del af de spørgsmål, der har været fremme i forbindelse med denne forhandling, kommer til forhandling igen senere. Jeg beder derfor om, at man ikke nu standser dette arbejde, som i forvejen er blevet forsinket nok; men lader det gå igennem og lader de spørgsmål, som eventuelt yderligere kunne rejse sig, gå sammen med de andre spørgsmål, som stadigvæk står hen til behandling og løsning.

Må jeg med hensyn til spørgsmålet om sekretærhjælp sige til det ærede medlem hr. Vagn Bro, at der kan være visse områder, hvor det i hvert fald ikke, så længe vi er på forsøgsstadiet, vil være rimeligt at have en så kategorisk bestemmelse, at kun folketingets tjenestemænd kan anvendes til sekretærarbejde. Jeg nævner eksempelvis, at man i lønningsudvalget i mange år har haft en lønningsekspert fra finansministeriets lønningskontor. Jeg tør ikke på forhånd sige, at noget sådant kan undværes i forbindelse med den ordning, der er truffet her. Vi er som sagt på forsøgsstadiet, og det er selvfølgelig meningen, at det kun skal ske i undtagelsestilfælde, men jeg beder om, at man også her tager den rimelige tid til at undersøge virkningerne, inden man lægger sig iltfor hårdt fast på et område, hvor vi i virkeligheden ikke har erfaringer endnu.

Må jeg slutte med at sige, at der er jo ikke nogen minister, der kan takke for udvalgets arbejde på dette område, og jeg regner derfor med, at jeg som udvalgets formand kan bringe en tak ikke blot til udvalgets medlemmer, men til alle, der har deltaget i udvalgets arbejde, altså også de tilforordnede medlemmer og ikke mindst folketingets sekretær, der har virket som sekretær for udvalget.

(Kort bemærkning).

Nina Andersen: Til det ærede medlem hr. Gustav Pedersens bebrejdelse, fordi dette ændringsforslag først er fremkommet nu, vil jeg sige, at betænkningen er jo da endelig først afgivet den 10. december, og det er jo ikke første gang, at medlemmer, der har en særlig interesse, har stillet et ændringsforslag, efter at betænkning er afgivet. Det er fuldkommen rigtigt, når det ærede medlem mener, at det, vi ønsker og tilstræ-